

правительство-то. Инакъ сякой тѣхънъ опытъ за това щѣше да ся погѣдне отъ чест. Правительство по прѣдставленіе-то на патрика, кой-то покровителствуваше сичкы-ты православны подѣ едно общо имя «урумъ миллети» като смѣтня и непокорство. Тоя случай най-послѣ ни ся открь на 1856 г. съ издаваніе-то на Хат-и-Хумаюна, кой-то отстъпаше равны правдины на сичкы-ты народности въ държавѣ-тѣ. При това още и нѣкаквы реформы и олѣчшенія въ черковныя животъ на Христианы-ты подданныи, отъ кои-то една бѣше и това, да не ходять да плѣнять Владыци-ти както щѣтъ самоволно епархіи-ты си, ами да имъ ся назначи една опрѣдѣлена заплата. Българе-ти въсползувани сега отъ това, не загубихъ врѣмя, ами отъ цѣлѣ Българіѣ ся отнесохъ съ прошенія-та си до Патриканѣ-тѣ да ѣ молять да гы избави отъ злоупотребленія-та на Владыци-ты, като гы махне и имъ проводи другы по-достойны и Българы по родѣ, та да гы разбирать, и да имъ не гонять языка. Нѣ тя намѣсто да даде ухо на тыя праведны наши оплакванія и желанія, направи си углушкы, и захванѣ чрѣзъ обвиняваны-ты си владыци, да гони по-сбудены-ты Българы, че ужъ подвигали народа отгорѣ имъ. Колко душъ Българе тогава не станѣхъ зѣянъ! нѣкои изъ тѣмници-ты, а другы — въ заточеніе.

Подиръ това, неудовлетворени-ти отъ патриканѣ-тѣ Българи видѣхъ за добрѣ да ся оплачять и на Само-то правительство отъ злоупотребленія-та на Гръцкы-ты Владыци, и да му попросятъ да имъ даде Българы. Това ставаше между 1857—58 г., и честно-то правительство веднага заповѣда на Патриканѣ-тѣ да прѣдаде подѣ сѣдѣ виноваты-ты Владыци, общаващѣ ся да удовлетвори желаніе-то на народа и съ Българы Владыци. Съврѣменно съ оплакванія-та на Българы-ты отъ Гръцкы-ты Владыци ся оплакахъ и Гърци-ти на много мѣста прѣдъ правительство-то отъ тѣхъ, за-това то ся рѣши да даде вече нѣкаквы реформы въ духовныя животъ на свои-ты подданныи, и заповѣда на Патриаршіѣ-тѣ да свыка затова особитѣ комисіѣ, коя-то да нарѣди и съчини приличны-ты правила затова олѣчшеніе на черковны-ты работы. Това ставаше на 1857 г., като съврѣменно съ заповѣдѣ-тѣ си до Патриарха, правительство-то му даде и инструкціи, какво ще работи комисія-та, нѣ той си замълчя и глѣдаше дано да ся размине сичко това. Тогази правительство-то издаде вторѣ заповѣдѣ, и комисія-та, наречена народно събраніе ся събра на 1858 г. подѣ прѣдсѣдателство-то на патрика, отъ седемъ владыци, опрѣдѣлены отъ патриаршіѣ-тѣ, десять прѣдставители отъ Цариградскы-